

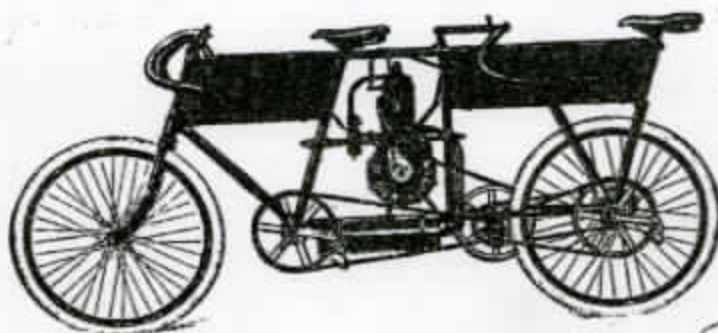
50
כפר הנשיא

כל הדרכים מובילות ל -

כפר - הנשיא

גליל עליון 1

חג המשק - יום שישי 24/7

מס 1600

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

26.7. ויטה מנדזיגורסקי
גיל קולנס
רננה זולטי
אלברט אליאג

27.7. אנט מעין
רועי זיו (נכד - דוד אלמן ושאוּלה אלמן)

28.7. יעל נמנוב
עודד צבי איתם (נכד - ארנבדג)

29.7. צביקה קורנבליט
סוזן שוורץ
אורלי ארנולד
ליאת גולדברג
מיה טנא

ימי נישואין

29.7. רותי ורוני ברק
30.7. חוה ואמיל פרנק
31.7. חניטה וזהר בן-דוד
1.8. אילה ואילן שור
רותם וגיל בת

30.7. אתי אדלשטיין
עמוס ניצן
אילת פרחי (נכדה - וטרמן)

31.7. אודי וגנר
מירב בולדווין

1.8. בטי דוארי
נחמן אנגלסברג
אורה קנופס
אורלי ליפשיץ
ינאי קולט
אהוד אלמן
סתיו דיבון (נכדה)

מקראת כפר הנשיא 12305

- טל: 06-6914962/61 ~ פקס: 06-35858

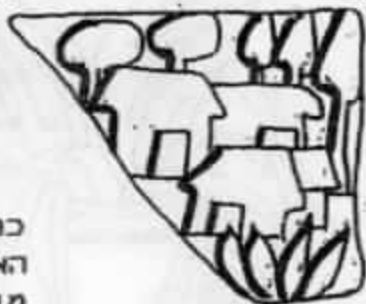
=====

בתאריכים 19-20.8. יתקיים פסטיבל בריאות במלון כפר גלעדי.
במסגרת הפסטיבל תתקיימו סדנא לבדיקת שד עצמית.
העלות - 25 ש"ח למשתתפת (דרך מ.א.ג.ע.).
נא להרשם אצל דורית במרפאה, עד 31.7.98. ההרשמה מחייבת.

פרטים נוספים לגבי מה עוד יהיה בפסטיבל - יגיעו בקרוב.

=====

מה נשמע?

כנראה בכל זאת חשוב לפתוח את חדר האוכל בערב. "מי שיש לו קשיי נשימה מוזמן לבא לחדר האוכל הממוזג, ולשתות כוס קפה." בקע הקול בכריזה ובלוח האלקטרוני השבוע, כשאריפה המתקרבת אפפה את הנוף בתמרות עשן. הלכתי לשם (במסגרת תפקידי העיתונאי...) והייתי בודדה בשטח, מלבד דוט, שעסקה בהכנת הלחמים שלה במטבח. חברים שנתקעו במחסום שהקימה המשטרה בכביש, נאמר להם: "כל החברים והילדים מרוכזים בחדר האוכל"....!

* בערך 80 איש הגיעו לחגוג את חג החמישים של הקיבוץ שעזרו במידה זו או אחרת בהקמתו. ההתרגשות היתה רבה, ואפילו הוותיקים בינינו התפלאו מהמעורבות הרגשית של הבאים. אל 'תעודת הקלף' שחולק להם, שבעיני המקומיים נחשב כ'גימיק' נחמד, הם התייחסו במלוא הרצינות. אמרו שהם מתכוונים למסגרו ולתלות במקום בולט, ומי שמשום מה נשמט מהדשימה, עמד על כך שיישלח לו בהמשך... "כמה התרחב הקיבוץ" התפלאו. "כמה גדלו העצים". (לפחות לא אמרו 'איך התיישבתם בפארק כזה יפה', כפי שקורה לעיתים אצל מבקרים). חלק מהמבקרים נשארו גם ל'ערב הזכרון', שהיה יפה ומרגש לכל הנוכחים.

* שוב משפחת אורן בחדשות. קיבלתי את הנתונים בטלפון, ואני מקווה שלא אפשל: תחילה הערה כללית: הראשונה שסיפרה על האחים היתה דווקא האחות, רינת. וכשביקשתי מאוד לספר, הוא קי דם סיפר על אחיו, יגיל. פרגון משפחתי כזה חשוב אפילו מההישגים הספורטיביים. ובכן: יגיל, שהוא בן 15 בלבד, השתתף בתחרות אליפות ישראל לגילאי 17. במירוץ שליחים 4 x 100 מ' ואיגו מקום ראשון, בהפרש של 20 מ', בתוצאה של 45.40 שני'. זהו שיא גליל של גילאי 17. ובשניה אחת יותר מרביעיית הנוער (עד גיל 19). ועכשיו נעבור לאח הגדול, אור עצמו. ב: 19-20 לחודש התקיימה אליפות ישראל לאתלטיקה קלה ה-62 (מסתבר שהראשונה היתה ב-1936!!). בריצת 100 מ' אור הצליח לעלות לגמר, בתוצאה של 10.99 שני' - שוב קבע שיא גלילי, ואף הראשון בגליל שיוורד מ-11 שני' למאה מ'. ביום השני של התחרות השתתף אור בקפיצה לדוחק, ודורג עכשיו במקום החמישי בישראל לבוגרים (כשהוא צעיר הבוגרים...). נו, מה יש להגיד? שתלכו מחיל אל חיל!

* ההכנות לקראת סוף השבוע המיוחד בעיצומם. ביום שני אחה"צ התאספה בחדר האוכל קבוצה קטנה שקישטה והכינה, בהדרכת מעין אודי אורן, ונירה, את הבלונים ל'העפה הגדולה' בשבת. כל כיתה (בעבר ובהווה) תזכה בבלון משלה, ותמלא הארץ אותם....

* אולפן הקיץ מסתיים עם יום נבית התפוצות. בגלל חגיגות ה-50 ריכזו את כל הסמינרים בסוף שהותם כאן, וחדרי האולפן פנויים כרגע עד לתחילת ספטמבר. לשמחה יש סיפור נחמד: מדי שבוע מגיע אלינו העיתון 'לומדי עברית' למתחילי. הכתובת על המעטפה היא: סמחה ארנולד... אולי כדאי שהאולחים יתחילו לקרא את העיתון!

שבת שלום - אצל

סוף-שבוע בנים!

אז ראשית כל, בשם הועדה המארגנת, ובשם כל בית כפר הנשיא, אני רוצה לברך בברכת ברוכים הבאים לכל בנינו ובנותינו שהגיעו לחג ה-50. (השמות המודגשים מגיעים מחו"ל):

אריה: שושי, בתיה, יהודית, יוסי, רחל, שרה.

צבי: ונסה, דני, עמי, מזלי.

עופר: זאבי, שמוליק, יונה, יניתה, רינה, אביטל, יעלי.

עשור: יורם, דוד, אילנה, יהודה, שלופה, שלומית, שולי, אסתי, גיל.

אייל: יאיר, מירב, שרונה, שלומית, תמר, דורון, רותי ל, טליה, עודד, תימי, אידו, אמנון,

אריאל, נעמי ר, נעמי מ, ג'רמי.

סנונית: יואב, מיה, רונן, אמיר, גדעון, ציון, ליאורה, רותי, דני, איתי, ג'נט, יעלי, ענת.

דרור: גילה, דוד, ירון, תמר, אורית, דינה ל, דניאלה, דינה ר, תמרה, אהרון, ורד, ריצ'רד.

הירדן: גליה, ציביה, מירב, איתמר, אברי, אבישי, אילה, שרלה, אהוד, ליאורה, דינה ב,

ינון ב.

חרמון: מרגלית, דניה, נועם, אורלי, אורה, רמי, ורדה, עופר, כרמית, אביטל, אסף, רוני,

ארנה, אדם.

חוחית: רקפת, מיכל, נטשה, אסנת, אלישע, אורן, מקס.

עפרוני: אביגייל, שאול, יריב, יניב, יונתן.

כנרת: אבי, יניב, אמיר ג, יסמין, מרגלית, קרן.

היובל: לילך, שושנה, שרי, דניאלה, עירית, איילת, ג'ואני, צילה, אלון, אורלי.

ארבל: סט, חגי, גלית, יורם, פנינה, דיטון, יונת, גל, הילה.

שבולת: ענת, זוהר, אופיר, ירדנה, דרור, סמדר, דוד ת, עומר, סיגל, ליאת, גל, רני.

מירום: אייל ת, אימרי, ינאי, ישי, טלית, נירית, עדיה, סיוון, שי, עופר.

סיני: בועז, עינב, ענת.

(יתכן וחלו טעויות - ואם כן, סליחה - אך הנ"ל זה לפי מיטב האינפורמציה שיכולנו להשיג)

על התכנית של יום ששי ושבת, לא ארחיב, כי הפרטים גם סופקו לחברים בחוברת נאה, וגם מופיעים בלוחות המודעות למיניהם. אני רק יכול להוסיף ולאחל לכולנו חג שמח ובילוי נעים של ממש.

אני רוצה כאן, בשם הצוות המארגן (רחלי, נועה, יעלי ואנוכי), להודות מקרב לב לכל החברים שעזרו לנו להגשים את תכנית החגיגות. לשמחתי, הם היו כה רבים, - אך לצערי, פשוט אין כל אפשרות להזכיר כל אחד בשמו. אז תודה לכולכם! חברת כפר הנשיא תמיד ידעה להתלכד ולהתעלות ברגעים שכאלה. ואני תקווה שתדע גם בעתיד.

יחד עם זאת, ברצוני להוסיף מילה אישית משלי. במשך שנה בדיוק הקדשתי מרץ, מחשבה וזמן להגיע לרגע המיוחל הזה. ואין ספק בליבי, שכל זה לא היה קם ללא שיתוף הפעולה של אותן חברות נפלאות: רחלי, נועה, ועלי. תודה לכן על שנה נפלאה. היה כיף! אדי

את יודעת? אני רואה את כל
הבנים חוזרים הביתה לביקור
ואני נזכרת:

!!!!!!
חג יובל - ויש אהבה במקום הזה

איך פעם היה כאן הכל כל כך אחרת.
איך בילדותנו הסתכלנו גבוה למעלה אל הכיתה שמעלינו.
איך גדלנו ככיתה מאוחדת ומלוכדת. האווירה בכלל היתה אחרת.

כן, אני עונה לה. אני הרי בחרתי לחיות כאן, ולגדל כאן את
משפחתי. אני זוכרת את אחרי הצהריים על הדשא. היית עובר במדרכות
והיו קוראים לך להצטרף. אז היית שואלת מה חסר, וקופצת ומביא
מהבית שאריות עוגה, או שוקו קד... משפחות משפחות, מבוגרים ויל-
דים קטנים, ושיחות קלילות ונעימות...
אני מתגעגעת לאווירה הזאת של אז.

זה היה כי היינו עשירים? את חושבת? כי הרי אומרים שכאשר הכסף
יוצא דרך הדלת, האהבה בורחת דרך החלון.

אני לא חושבת שהיינו אי-פעם עשירים. עושרנו היה הביחד שלנו.
היחד שהוותיקים שמרו והורישו לנו, לכולנו.

השבוע אנחנו חוגגים 50 שנה של היסטוריה. הביטי מסביב, כל כך
הרבה אהבה ואושר. "ושבו בנים לגבולם" והביאו את השמחה שוב
לכאן. צריך לומר תודה לאל על כמה ימים של חסד.

את מסוגלת לתפוש את כל האושר הזה?

אני יודעת! ייתכן ואחרי הכל אושר הוא המפתח לעושר.

חג שמח - ואולי תשארו כאן עוד קצת? שושנה שרקי

(מתיבת הדואר)

אפיקים, 19.7.98.

לכל חברי כפר הנשיא: כמה מילות תודה עבור המפגש המרגש שארגנתם
לנו. איפשרתם לכולנו לחזור ב'מנהרת הזמן' ולו לשעה קלב בלבד.
כמי שחיה את המציאות הקיבוצית היום, ובכל יום יודעת אני איזה
מאמץ, רצון טוב, ובעיקר אהבה, דרושים על מנת להעמיד ערב כזה,
ועל כך תבואו על התודה ועל הברכה.

יישר כוחכם, חיה בר-מאיר

במשך החגיגות

הפאב

בנים מבקרים, שלא רוצים לקנות בפאב על חשבון
הוריהם, מוזמנים לקנות תלושים ל פ נ י כן
משאולה, בהנהלת החשבונות, או מארז'ין במרכולית.
לא נתעסק במזומנים כשבת בפאב (נעמוד על זה.)

נשמח לראותכם בפאב! הצוות

מאז ששלומית ליפשיץ (עודד) כתבה את הימנון בית הספר בגיל
ב"ס יסודי לא זכינו בהימנון הכפר - עד שישבה רחל אבידור
בהשראת חג היוכל כתבה את ההמזמור הבא. בעיבוד מוזיקלי
של מיכאל כהן עשויה היצירה להפך להימנון הכפר.

אתם איתנו

מילים: רחל אבידור
לחן: מיכאל כהן

אם בכל פינות כפרנו, חותמכם מוטבע
אם בכל תחומי חיינו, עוד קולכם נשמע
אם נקשיב בזמן חגיגו
לשיר שמתעצם
אם נרגיש בכאבינו
איתנו רוחכם:

אם נרים במו ידינו חופן אדמה
אם נזוז ברגלינו אבן שחורה
אם נחבק בזרועותינו
עץ שנשתל מזמן
אם נשב עם חברינו
כל יום באותו שולחן:

אז נשמע בנשמתנו
קולות מן העבר
נדע שאתם איתנו
זכרונכם לעד נשמר.

אז נשמע בנשמתנו
קולות מן העבר
נדע שאתם איתנו
זכרונכם לעד נשמר.

ראשית,

מזל טוב לכל בית כפר הנשיא ליום ההולדת ה-50!!

אין לי ספק שהחגיגות תהיינה מרשימות - יש במשק אנשים עם יכולת יוצאת דופן שיודעים איך לתכנן ולבצע חג כזה גדול, ולמרות שאני נהנית מאד מהחיים שלי כאן, אני יודעת שאני מפסידה בזה שאני לא משתתפת באירועים.

אני נמצאת כבר כמעט חצי שנה בארה"ב וטוב לי... טוב לי להיות עם המשפחה שאני רואה רק פעם בכמה שנים.

היות ואני גרה אצל עליוזה, קווין והילדים, אני מאד מעורבת בחיי המשפחה היומיומיים שלהם. אני משמשת כ"נהג תורן" להקפיץ את הילדים לכל מיני מקומות - ובמיוחד לקניון. הבנות יכולות לבלות שעות בכל חנות! זו חוויה 'מיוחדת' ללוות בנות טיפ-ש-עשרה - אבל ככה מצליחים להכיר אותן טוב יותר.

יש לי הרבה חברים טובים מאד כאן - קבוצה של נשים שיוצאות מדי פעם לבלות יחד, וקבוצה גדולה יותר שכולם מעל גיל 55, וקוראים לנו: OVER THE SPEED LIMIT GROUP (מעל למהירות המותרת - 55 MPH).

אני עושה הרבה עבודה בהתנדבות - אחראית על מחסן לבגדים משומשים שהקהילה תורמת למשפחות עניות. פעם בחודש מחלקים אותם בחינם, ביום בו מחלקים גם חבילות עם שימורים ומזון אחר. מדי פעם אני עוסקת בספרות וגם מלמדת לסרוג ולהבין את הוראות הסריגה כי ההסבר מאד שטחי.

באמצע יולי אני מתכוונת לטוס לסיאטל ולקנדה לשבועיים "חופש". אני מטיילת גם באזור עם המשפחה - יש כאן מקומות ונופים מאד יפים.

זהו זה להפעם, וכפי שכבר אמרתי לכל החברה - אני לא בין אלה שכותבים מכתבים - אני מעדיפה לצלצל.

ד"ש חם לכולם.

אסטל.

ח' באב תשכ"ח (1968) - מר יוסף וולפין
 ח' באב תשמ"ז (1987) - גב' ג'יין אנגלסברג

18.7.98.

מוצאי שבת כלילה (קרוב לחצות...) .

זה כבד מעל לשלושה שבועות שאני רוצה להביע את הערכתי הבה עמוקה ותודות רבות על קבלת הפנים החמה מאד ומלבבת שקיבלתי עם בואי למשק. אך עתה זה כבד נראה אפילו 'קטן' בצילו של האירועים שהיו לכולנו בבית כאן עשוי. (בקוצר רוח מחכים ל'גמר'...).

איך אפשר לאמור זאת במילים - פשוט אין מספיק, וכביכול דק יפחיתו מיופיים, וערכיהם של המפגשים, העלאת הזכרונות וציוני הדרך שהיו כבר בחודש הזה. תמיד מדברים על 'הימים הטובים שהיו', אך בימים אלה דווקא מחשבותי עברו הרבה אל הזמנים שהיו אף קשים מאד לעיתים אם מבחינה כלכלית או חברתית או בטחונית. הערב עם החברים שלא הגיעו עד הלום, והמפגש עם החברים לשעבר נגע מאד עמוקות ליבי (ובוודאי לעוד כל-כך הרבה אחרים).

כשנתבקשתי לספר על אבא (תוך כדי שיחה ספונטנית שהיתה לי עם שרה דבולט בארוחת הצהריים) באמת חשבתי - 'דווקא אני, שלא הייתי איתו ועם המשפחה תקופות ארוכות'.

אך בפרט כשהערב נסתיים חשתי איזה כבוד זה היה לספר עליו וכמו כן לעמוד בפני כל החברים והידידים הוותיקים בפרט. הערב חשתי באופן מיוחד - 'איזה ערכים גדולים הורשתם לנו: ערכי עבודה, מסירות, נאמנות, דבקות כמטרה, ואהבה לקיבוץ שהיתה משולבת בה חזק עם הערכה וכבוד רב לעמנו, ליסודותינו ואהבה לאדמת ארצנו. ומכאן גם אהבתי העמוקה לכתובים.

החלום של אבא ואמא תמיד היה שנהיה כולנו בארץ (הם אף חיכו עד שיעלו ארצה, כך שכולנו ניוולד פה). כפי שכבר סיפרתי בערב, אין לי ספק שחלומי לא 'התקלקל' ומשהו שהוא אולי לא העלה אך בעל ערך לא פחות הוא ההזדמנות או הבקשות שבאות אלי כל הזמן להסביר או לספר על ישראל. (יש צורך בה גדול לזה בארצות מחוץ לישראל, כי האנטישמיות גוברת ועולה גם במדינות נאורות מבחינה זו).

למרות ששאיפתי היא תמיד להיות שוב בארץ, אני מרגישה שיש לי עוד משימה לא פחות חשובה. האירועים של היוכל שהיו לנו עד כה העשירו אותי עמוקות, ונותנים לי השראה חדשה וכח להמשיך בדרך.

אני רוצה בזה בכל ליבי להצדיע לכם, ולאמור תודה, תודה, תודה.

אתם השקעתם בה רבות במקום, במדינה ובנו, אז וגם היום. (תודות מאד מיוחדות ורבות לאמא על חלקה הבה גדול בכך שיכולנו לדשתתף בחגיגות).

בחיבה ובידידות תמיד - שולי (שולמית)

לרגל 'מפגש הבנים' הדפסנו חולצות "ווילאג" במהדורה חדשה!

ב'שוקשבת' ביום שבת, 24.7., נציג מתנות מקוריות לכל המשפחה, באולם המדרגות בין 11.30 - 13.00.

בואו לראות, להנות ולקנות. להת'.

רג'י

חוויות מסיוור באירופה (בהמשכים)

יום שני, 25 במאי - הכל נדמה כל כך לא מציאותי - אני יושב במדור של נוסעים יוצאים ומחכה לעלות למטוס. הכל עבר בצורה חלקה, מעבר לשער לעליה למטוס וביקורת הדרכונים, אל תוך האולם של ה'דיוטי-פרי'. קניתי זוג נעלי ריבוק (תוצרת סין).

סוף-סוף אני במטוס. איזה הבדל בין זה לטיסת-שכר. אפילו הדיילות מחייכות. הרבה מקום לדגליים ולעבור במעברים. ואשירותים נקיים. אני לא מפסיק להתפעל מכך שמוצר המעופף עם מעל ל-400 אנשים בתוכו נמצא תלוי באוויר מעל, למרות כוח המשיכה. אני מביט כלפי מטה וכל מה שאני רואה הם מים כחולים מאוד וללא עננים. זה עתה עברנו את האלפים היווניים, אבל לא יכולתי לראות דבר. ואשרות במטוס טוב מאד. הטיסה מעל העננים לא נותנת לתיאור - עננים בעלי צורות שונות ורבות - קצוות מרוסקים ורכסי-הרים לבנים. אני מצפה ש"בטמן" ינופף לנו. בעוד 15 דקות נגיע ללונדון.

נחתנו בהיתרו, וארגנתי מקום קטן ליד תחנת ויקטוריה. ידית המזוודה נשברה ונאלצתי לשאת אותה כל הדרך לקומה הרביעית של המלון. אז התמוטטתי. הצטרפתי לקנות מזוודה חדשה. פקידת הקבלה הציעה שאוציא את המזוודה הישנה למדרגה בחוץ לפני המלון, ברחוב סואן. דאגתי בקשר לזה, כי חשבתי שאגרום לבהלה של פצצה, אבל למחרת בבוקר המזוודה עדיין היתה מונחת שם. תארו לכם מה היה קורה לו זה היה בישראל! בירדתי בקשר לאוטובוסים וקניתי צלחת של דגים וצי'פסים וספל תה אנגלי. הלכתי לישון מוקדם.

יום שלישי - 26 במאי - הגעתי מוקדם לתחנת האוטובוסים כדי לנסוע למנצ'סטר. בעודי ממתיין, אשה קשישה שישבה במנצ'סטר אני בא. כאשר סיפרתי לה שאני גר בישראל - אורו פניה לגמרי והיא שאלה אותי אם אני מכיר אדם בשם נתן. הסברתי לה שיש בישראל שישה מליון תושבים והרבה מהם נקראים בשם נתן. היא אמרה שהכניסיה שאלה היא שייכת ייסדה קבוצת תמיכה, כדי לעזור לו לצאת מסיביר - שם הוא הוחזק בשבי. הם נהגו לשלוח לו כרטיסי בדקה לחג המולד כל שנה מאז, והאם אני מוכן לשאול אותו האם הוא קיבל אותם. ניחשתי שהיא התכוונה לנתן שרנסקי. הגעתי למנצ'סטר לאחר חמש שעות של נסיעה. שם פגשה אותי אחותי מרי. היה נפלא לראות אותה שוב. מרי לקחה אותי למקום שם אלוון. לידדה לואי יש אחות שגדה בשיכון מוגן עבור גמלאים יהודיים, והיה להם חדר עבורי. מאד נוח.

יום רביעי - 27 במאי. אכלתי את זוג ה'קיפרס' (דג מעושן) הראשון שלי עם בצל בביתה של מרי ויצאתי העירה לברד פרטים על האוטובוס של חברת 'יורוליין'. זהו אוטובוס ליעדים ללא הגבלה לדחבי אירופה כולה ולסקנדינאביה. עולים ויורדים בכל מקום שרוצים. הזמנתי ליעד הראשון שלי - מדריד. היה לי לוח זמנים של האוטובוסים של 'יורוליין' ואצטרך להזמין כל יעד נוסף כאשר האוטובוס מגיע ליעד הקודם. לקחתי כרטיס לארבעה-עשר ימים ושילמתי 900 ש"ח לכל התקופה, כולל המעבורת לצרפת - (מציאה גדולה).

יום שישי - 29 במאי. השעה 9 בערב. עוד שעתיים עד ליציאתי למדריד, ואני נרגש מאד. הנסיעה עורכת 28 שעות, כולל המעבורת. זה עתה קניתי מפה של אירופה. אני חושב שאהיה זקוק לה. האוטובוס של 'יורוליין' נוסע הישר לתוך המעבורת, ואז הנוסעים יורדים מהאוטובוס בבטן המעבורת, וכולם עולים במדרגות אל הסיפון. עברנו מדובר לקלאי. במעבורת יש באר, קפטריה די'וטי-פרי וכסאות נוח. הנסיעה ארכה יותר משעתיים. הייתי נרגש מדי לישון, והיתה פעילות רבה באוניה. לפני שהאניה נקשרה לדציף

בקהל הלכתי לאיבוד ולא יכולתי למצא את הסיפון הנכון, שבו נמצא האוטובוס שלי. נשארת במקום, הנוסע היחיד. לבסוף אחד הדיילים עזר לי למצא את האוטובוס, שבדיוק עמד לצאת בלעדי! נחרדתי למחשבה שאשאר תקוע בקלאי בלי המטען שלי. לקח לי כמה זמן להתגבר על השוק! עצרנו בפריז לשעה, ואז המשכנו לבורדו. נסענו באוטוסטרדה בת שמונה נתיבים ונתקענו כפקק תנועה ליותר משעה. מזג האוויר מעונן חלקית ולפעמים זורחת השמש. זאת הזדמנות טובה לישון, אבל אני נרגש מדי, ואני לא רוצה לפספס דבר. האוטובוס עוצר כל כמה שעות כדי לאפשר לנוסעים למתוח את הרגליים ולקנות משהו לאכול. פרטתי חמש לירות לכסף צרפתי, והספקתי לקנות ספל קפה וקרואסנט (לחמניה צרפתי).

באוטובוס היה זוג 'צעיר' מדהים - משנות השבעים המאוחרות שלהם, מבדיטניה. לבושים בנעלי טיולים כבדות, מכנסי קוורדורוי, מעילי-רוח אטומים לגשם, וכובעי-קש. מלאי התלהבות, הם תיכננו ללכת ברגל 800 ק"מ תוך שלושים יום, בין ספרד וצרפת. אחרי שעברנו כדמים רבים בצרפת, הגענו אל הגבול לספרד, והנוף השתנה לגמרי. הרים גבוהים מוקפים יערות. האוטובוס מטפס בדרים, ואני מהופנט מיפי הנוף. הלוואי ויכולתי לעצור ולצלם - בעוד 4 שעות נהיה במדריד.

יום ראשון - 31 במאי. שעה שתיים לפנות בוקר. הגעתי למדריד. אין בתי מלון ואין איפה ללון באיזור של תחנת האוטובוסים ולא נותרה לי בדירה אלא לנסע במונית למרכז העיר. נהג המונית מצא חדר עבודי בקומה הרביעית בבניין דירות קטן. שילמתי לנהג המונית בכל הפזות שהיו לי, אבל אז לא היה לי כסף לשלם עבור הדירה, כי היו לי לירות סטרלינג, כרטיס ויזה והמחאות נוסעים, ובעל המקום לא היה מוכן לקבל אף אחד מהם. לכן הסתובבתי ברחוב עד לשעה 4.30 וראיתי את חיי הלילה של מדריד. יש כמה דיסקואים שלא מתחילים לפעול עד ל-ש' 4 בבוקר. התרשמתי מהאנשים הצעירים - כמה נימוסיים ומגישי עזרה הם היו.

ראובן מ. המשך בגליון הבא

הובאו לתשומת לבי, ע"י קולין, הפרטים הבאים הקשורים לנושא התכנית לענף המזון. אחרי ישיבת מועצת החברים, בה נידונה התכנית, שריטה וקולין הפיצו דף בין חברי המועצה, כתגובה לדברים שעלו באותה ישיבה. בדף הוצעו תיקונים לארבע נקודות, שהופיעו בהצעה המקורית:

- (1) ענף המזון יישאר קשור לקהילה.
- (2) יחודש הרכב ההנהלה הציבורית של הענף.
- (3) הפרטה נוספת תידחה עד לקבלת הצעת התקציב המשולב.
- (4) תשומת לב מיוחדת תינתן לצרכי צמחונים.

למרות שתיקונים אלה אינם משנים את המבנה הכללי של התכנית המקורית, הם מראים שההנהלה היתה מוכנה להתייחס לתגובות חברי המועצה, ועל כן גילתה גמישות גדולה יותר ממה שקבעתי בכתבתי.

לא הייתי מודע לקיומו של דף התיקונים כשכתבתי את מאמרי. למען הדיוק הנחוץ לנו מאד, הדיני מביא את העובדות בפני הציבור, שכמוני לא היה בהישג ידו אותו דף שהופץ בין חברי המועצה.

יונתן סטיל

בית כפר הנשיא אבל

ומשתתף בצערם של בני המשפחה

על מותה של

פס מנג'יגורסקי

על מועד ההלוויה תפורסם מודעה

לחברים שלום!

לפניכם פרטים חשובים הנוגעים לארוחה החגיגית שתתקיים בסופשבוע - בנים של חג המשק.

הארוחה תתקיים ביום שישי, 24.7.98, בשעה 19:00, על הדשא המשתרע בין חדר- האוכל לבין הבריכה.

על הדשא יוקמו שולחנות עגולים וכסאות, ואנו נשב לפי משפחות.

חצי שעה לפני תחילת הארוחה אנו מזמינים נציג מכל משפחה לקחת אוכל מהמטבח, ולמלא את שולחן משפחתו מכל טוב.

את הארוחה נפתח בהרמת כוסית, ובברכת המזכירה.

לאחר הארוחה לכל משפחה יהיה נציג שידאג לפנות את השולחן משאריות האוכל ומהכלים.

בתום הארוחה אנו מזמינים את הציבור להצגה באמפיתאטרון.

אלה המעוניינים לשבת על כסאות, יקחו את כסאותיהם מהארוחה ויציבו אותם על דשא האמפיתאטרון, מאחורי קו שיסומן ע"י פנסים סינים (נרות דולקים בתוך שקיות נייר).

אנו מבקשים להזכיר שכל הארוחות בסופשבוע - בנים מחוייבים על חשבון החברים.

בשאלות לגבי הארוחה החגיגית אפשר לפנות אל רחלי פוקס.

בברכת חג-יובל שמח - צוות החג.

כידוע---אנחנו אוכלים על הדשא
לפני חדר האוכל.

הזמנו שולחנות בגודל של 8 או 10
מקומות.

לכן נאלצתי לחלק משפחות בין
כמה שולחנות ולפי הרשום בהזמנה
המצורפת).

ברור שאתם יכולים להסתדר
ביניכם לפי רצונכם ולפי השולחנות
שרשמתי לכם.

חברים--זה חג גדול ומאוד מרגש
ובהבנה ובסבלנות נוכל לחגוג ביחד
בשמחה

חג שמח! שלכם.....נטע

חג היובל מפגש בנים

כדרכם של החיים אנו נאלצים לערב הפעם אבל ושמחה.
כולנו וכל אחד לחוד, נזכור ונתאבל על חסרונה של חברתינו פם מנז'גורסקי,
ובמקביל, לבקשת המשפחה לא נשבית את שמחת חג היובל, ארוע המתרחש אחת
ל-50 שנה.
כל האירועים ביום שישי-שבת יתקיימו על-פי התוכנית,

צילה

להלן פרטים אחרונים לגבי הארוחה המשותפת (יום ו'):

1. ב-18:30 ייגש לדשא נציג אחד מכל מספר שולחנות המצויינים מטה, (נא תאמו בינכם!) ויביא לשולחנות מכל טוב.
על הנציג לברר כמה צימחונים נמצאים בשולחנות שלו.
2. האוכל והשתייה יהיו על הדשא בשני מרכזים, לנוחיותכם.
3. על האוכל להיות ערוך ומוכן על השולחנות עד השעה 19:00. והקהל - הציבור מוזמן להתיישב, ע"פ מספר השולחן שבידו.
4. ברכת המזכירה צילה.
5. תחילת הארוחה
בינתיים יגיעו מהמטבח עגלות עם תבניות של בורקסים ונציגים מוזמנים לקחת תבנית לשולחן.
6. בסיום הארוחה יובאו לשולחנות שמפוזרים בשטח. עוגות, קפה שחור ותה צמחים ממותקים.
לא לה ששותים בלי סוכר או עם סוכרזית יהיה לצד השביל שבין שני הדשאים קפה ותה בלי סוכר (וסוכרזית ליד).
7. בגמר הארוחה מתבקשים החברים לרכז בחזרה את האוכל במרכזים ואת האשפה בשקיות.
רצוי ואפשר לפנות את השולחנות לפני הקפה והעוגות.

חג יובל שמח!
רחלי

רצ"פ "דואמית", ניהוח קט, טעם על קצה הפסון, על ספר היוכל
שנתנה לנו המצרכת (נורית, רחל, דודו, פאמית, דליה).
הספר נמצא בפלפלים מתקדמים מאד על הוצאה לאור, ויצא
פאלא תפארתו פראש השנה.
מאד רצוי וכדאי להמתין לו.

ציפה
ופהדמנות לו אנו רוצים להודות למצרכת ולכל אלה שצטרו ותרמו
פהוצאתו ופביאנו על היום....

ספר היוכל

כפר הנשיא

כפר הנשיא נוסד עם המדינה בעידן של מאבק, אידיאליזם ותחושה חזקה של יחד.
למייסדים ניתנה זכות נדירה לחקים קיבוץ ולעצב חברה מבראשית.
ספר זה מתעד מקצת של חלוציות, סוציאליזם, אמונה ומסירות, של חיים בצוותא מול
קשיים, מצוקות ולבטים.
גלי אבנים, וחלומות על הקמת מדינה וקיבוץ, הפכו במאמץ עיקש לשוב ירוק ופורח,
יחודי, ליברלי וחם, מול החרמון והגולן.
שטחי הבולת עתירי הסלעים - שינו פניהם לשדות מוריקים, והשממה - לתעשיה מצליחה.
הספר בנוי כפסיפס של מאמרים, זכרונות, לבטים ותמונות - שמצטרפים לתשבץ ססגוני
הנותן ביטוי להווית כפר הנשיא, וליחוד שבנו.
דרך הקטעים שבחרנו, משתקף המכלול של חיינו לאורך השנים - ערכים ומעשים
גדולים, לצד חיי היומיום.
בין השורות מצטייר ישוב בתהליכי צמיחה ושינוי בלתי פוסקים, כאשר כיום השיתוף
והשיוויון מתרופפים, ואנו מתלבטים בשאלות של זהות ומחפשים פתרונות שיצליחו
לשמר את האחוה והאחריות ההדדית שתמיד איפיינו אותנו.

אנו מקווים שהספר יתרום לתיעוד דברי הימים של קיבוץ כפר הנשיא בחמישים השנים
הראשונות, וימחיש לקוראים מעט מהצבע, הניחוח והטעם של ביתנו.

הספר בנוי מחמישה שערים: בראשית, היחיד והיחד (חברה), חורשים וחורשים (עבודה),
יחפים ובסנדלים (ילדות ומעורים), לנו משלנו (תרבות).
כל עמוד מורכב משני חלקים: בטור הרחב - מאמרים, ובטור הצר - זוטות שממחישות
את חיי היומיום ו"מילון מקומי" - מילים מיוחדות לנו...
רבים מהקטעים והתמונות מתאימים ליותר משער אחד מעצם מהותם ומורכבות חיינו.
במקרים רבים תאריך הכתיבה אינו זהה לתאריך האירוע המוזכר, כי מדובר בזכרונות.
גילינו שכמעט אין אמת אחת - לרוב הזכרונות תלויים בנקודת מבטו של האדם...
אנו, צוות העורכים, עברנו שנה מרתקת ומתישה. המפגש עם החומר בארכיון היה רצוף
תגליות מרגשות, ולפעמים נסחפנו כמו במכונת-זמן לשנים רחוקות.
מובן שלא יכולנו לתת ביטוי לכל תחומי החיים בזמן ובאמצעים המצומצמים שעמדו
לרשותנו. נקוה שכל נושא שלא בא לידי ביטוי חולם - יזכה לכך בעתיד.

מנסורה

תקופת מנסורה, תקופה מיתולוגית. "כשרדיונו במנסורה" מתחיל ותיק לספר, מיד מעיד בן שידו את ראשו. נאור בסבלנות, וידוע, ששוב ישמע כמה קשה היה וכמה מעט ואין הכל היה יותר שמת.

משלט מנסורה, שאחריה חודשים לאחר הקמתו, ישב במקומו במשך שנה וחצי ואז דועבר המהמה למקום גבוה יותר על הרבס, לאזור פחות חשוף לעיני הסורים, בו שוכן הכפר עד היום.

מקס מדר: ... עלינו לגשת עכשיו לענינים מעשיים, טכנים, וכספיים. באופן עקרוני, לא אכפת לי שתהיה או לא תהיה לינה נפרדת, אבל דעתי תשתנה אם אדע באיזה הוצאות כספיות הדבר כרוך...

אנה סגל: ... בית הילדים הוא בית בתוך בית, ומעצב דמות של חבר קיבוץ מן ההתחלה. אם השיטה תשתנה, הורים יפסיקו לבקר בבית הילדים. נחליש את החברה אם נוריד את שותפות הילדים. עדיף לשפר את המצב הנוכחי במקום לשנות שיטה...

ויק גולן: ... אי אפשר להתעלם מכך שחלק גדול מהחברות אינן מרוצות, וצריך לנסות לעזור בכך. המשק צריך להיות יותר פתוח כלפי חוץ, אחת הדרכים לכך היא שהילדים ישנו על יד האם... רק בעוד זמן רב יהיה הקיבוץ צורת חיים טבעית.

טומי עמית: ... לא היה שום נימוק חינוכי בעד לינה נפרדת. זה לא רק טכניקה. לינה נפרדת היא שלב נוסף בידית השיתוף... אי אפשר לזלזל בצד הכספי ולהשאיר את הדאגה לכלכלנים.

מיכאל דוארי: ... אני מוכן ללכת להוצאה הכספית כי אני רואה בזה אפשרות שהמשק יתקיים לאורך ימים. אינני מאמין שזה סימן של חולשה קיבוצית. להיפך, אני רוצה שרוב החברים יהיו שבעי רצון. לא צריך לחיות לפי סיסמאות...

זמי בן צבי: ... השינוי יביא אנדרלמוסיה בחיי הילדים ובסידור העבודה. אינני רוצה להיות שותף לזה. זה לא יעלה את רמת החיים שלנו אלא להיפך. החברה לא רוצה רק לינה נפרדת, היא רוצה בית כמו בכל העולם... אני חושב שעוד לא הגיע הזמן להחליף שיטה.

גוסטי ריפקינר: ... הבחירות לא רוצות בשיטה הנוכחית - זה ענין של רגש, ורגש זה דבר חשוב. אני רוצה שהבחנות יהיו חיים טבעיים, וידאו את הילדים בבוקר...

אורי אדלשטיין: ... יותר מדי שיתוף בנקודות לא חשובות מוזיק לחיים משותפים. יש יותר מדי שיתוף בגיל הצעיר. יותר מדי מטפלות מתחלפות בתקופה קצרה. במקום יציבות -

מטבח ילדים -

כך קטן במטבח של חדר האוכל הישן בו בישראל את מזונם המיוחד של הילדים. וסידרו אותו בנושאי אוכל ענקים עבור בני הילדים. יריבה, מישהו לקח את הכלי של הפעוטון שלך מהמטבח-ילדים, כמה אני מחליק לך אוכלר

מנסורה -

כבר ערבי נוסט, שבין חורבותיו עלו המיסדים להחישבות ב - 2.7.48 . מיתום היסטורי שסבוללים בו הרבה אהבה ונוסטלגיה. "משהיהו במנסורה, סידרו לנו ארון בדים מאורגו תפוחים".

מנת יום שישי -

צופר מוזיקה שקיבלו הילדים בכל יום שישי אחריצ לכבוד שבת: "כמה נשאר לך מהמנת יום שישי?" "כלום, אבל לאורכה נשאר ארבע קוביות שוקולד-פרה מלפני שבועיים".

טילטול מיד ליד. במקום שקט - אי שקט. הילד ינאס בסוף בחיי הקיבוץ כפי שהדאה המסיון עם יוצאי צבא במשקים אחרים...

אדם בן חורן: "...הלינה לא משנה את יציבות הקיבוץ, אם בן לנה התנגשות והתנגשות כוזב אני שומע בדברי אוסי התקפה על עקרונות החינוך המשותף... צריך לדון על בעית האשה בקיבוץ. מחצית הבחורות שלנו אינן מקבלות סיפוק בעבודה וחוזרות הביתה עם גישה שלילית. הלינה היא רק אמתלה... הלינה הנפחדת אולי טבעית יותר, אבל לא בהכרח טובה יותר..."

דייב לוי: "...כל נתעלים מן הצד הכספי: אני מתנגד לגישה אוסי. עשינו כבר מספיק שגיאות במשק הזה. צריך להיות ברור כמה קשה יהיה להחזיר את הכסף..."

אלוה בן חורן: "...לא מבינה איד חבר קיבוץ התקיף ופרק את כל הערכים היקרים בעיני רוב החברים. רוצה לשנוע מאוסי איפה יש יותר מיד שימחף? מה מטרת החיים בקיבוץ, רק הרווחת כסף במשותף?..."

משה בן חיים: "...יש חברים, במיוחד צעירים, שאינם מרוצים מהשיטה הקיימת, אך לא הציעו לשנות כי ידעו שזה צעד לחיסול הקיבוץ. למה לא מציעים לחסל גם את חדר האוכל? ולולנו בשוחות מהחיות ובראת לקינו. כדי לקיים את הקיבוץ צריך להמשיך בו ולא לחסלו..."

אריק ארנברג: "...אני מאמין בקיבוץ. אבל הגעתי למסקנה שהשיטה הנוכחית פשוטה את הרגל. רק בחדר החורים אפשר לטפל בילד שסובל מאסמטה... ילדים בני 14 ומעלה מגיעים לרמתה עייפים כי הולכים לישון מאוחר ומתגוררים להשגחת מבוטרים... מיצעו כבר את כל האפשרויות לתקין בתי הילדים ולעגתם..."

ליבי ונגסרוב: "...תודה לאריק שהיה הראשון שדיבר לעניין. לא מבינה איד אדם שמתמצא כל כך בבעיות ילדים מתעלים מן ההשפעה של שיטת הלינה. בגיל צעיר חשוב ונחוצ שהילד יישן עם ההורים. המש השנים הראשונות הן החשובות ביותר בחיי הילד..."

סופשבוע

בנים

.....

.... סופשבוע-בנים, ארוע השיא של חג המשק , כנראה יירשם
בהסטוריית כפר הנשיא כזכרון מתוק שיתן כח לעוד הרבה שנות
יצירה וחיים ביחד

.....

19.00 - בדשא המשתרע בין חדר האוכל לבין הבריכה

הרמת כוסית וארוחת ערב חגיגית

נסב לשולחן, משפחות משפחות כמשפחה אחת גדולה
ונקנח בקפה ועוגה.

20.30 - באמפיתאטרון

הצגה: "יובל" - שם זמני

50 שנות קיבוץ בדמע וצחוק. אפשר להביא כסאות מהארוחה
להצגה, ולהניחם מאחורי קו הפנסים הסינים.

המלכה של כנרת

עם סיום ההצגה - בפאב

מפגש בנים

מי שצריך להשכיב שיעשה זאת ויבוא! מחכים לכם שתייה

ריקודים והמון סיפורים!

מגיל 18.

החתיך של עופרית

במחשבה פשוטה - רק צלילי הכיטון קרן

8.00-10.00 נפגשים בדשא שמול המכבסה

סיבוב ברחבי הקיבוץ, בניצוחו של אפרים מעין,
על פי כתבי יחידה, דרך תחנות הסטוריות בהן
יסופרו סיפורים מאלפים!
לכל הגילאים. הביאו שתיה וצידה לדורך.

פעלטון ומשחק קריקט

מתקנים משעשעים להוצאת המרץ ולמטרות הנאה

ומשחק קריקט להפגנת כוכבי הספורט האנגלי

המקומיים. לכל הגילאים! 14.00-17.30 המקום ביחמתכם

מפגשי כיתות ספונטניים

מטפלות מוזמנות להצטרף!

17.30-21.00 באמפיטאטרון ובבריכה

הפינלה הגדול ל - 50 שנה האחרונות ופתיחה

מחממת ליובל הבא:

בית קפה, העפת כדורים פורחים לפי כיתות, דיכנה וה"סיקסטיז"

המון שמח ולסיום הערב מופע זיקוקים!

דפי מידע

מס' 255

תאריך 23/07/98

ביטוח חו"ל

קיבלנו הצעה לביטוח חו"ל מחברה נוספת "המגן". הסוכן הוא צבי גרא. תנאי הביטוח דומים לכל יתר החברות, והביטוח מכסה גם בריאות, תאונות ואבידת חפצים. המחיר הוא \$ 1.15 ליום לעומת \$ 1.32 של אררט שאתה אנו עובדים. משום שאין לנו נסיון עם המגן ביטוח חו"ל, נבטח אחד או שני חברים כדי לבדוק את האמינות של החברה וכמובן של הסוכן. הסיבה לזהירות בהתחלה עם חברה חדשה היא שעד שקורה מקרה, ואנחנו תמיד מקווים שלא יהיה כזה, אי אפשר לשפוט את הגישה של חברת הביטוח.

זו"ח ישיבת מזכירות מס' 147

מתאריך 17/7/98

נוכחים: צילה, שריטה, קולין, נעה, גילי, תמיר, רובי, שרית, דרור, טומי, דליה ב.
מתנצלות: קרול ב., רחל ג.

1) בקשת דניאל לופוב לתושבות של חצי שנה

דניאל הגיעה לקיבוץ לפני כ- 4 שנים והתקבלה למועמדות לפני שנה וחצי. תוך מספר חודשים עליה לתת תשובה לקיבוץ אם ברצונה להתקבל לחברות. למרות שהיא אוהבת את המקום, עדיין לא בטוחה כי פה מקומה והיא מעוניינת במעמד של תושבות למשך חצי שנה כדי לבדוק את עצמאותה הכלכלית ולהגיע להחלטה אם להתקבל לחברות או לעזוב. מספר חברי מזכירות העירו, כי הצוות שדן בזמנו בתושבות של בנים מעל גיל 30, הסכים שיהיו בני משק במעמד תושב בתנאי שיוכלו להחזיק עצמם מבחינה כלכלית, ודניאל עומדת בקריטריון זה. צילה הסבירה כי בהתעצות עם עו"ד קופרשמיט, הוא טוען שיש לקיים תקופת צינון, כלומר, שהות של שנה-שנתיים שמבקש הבקשה נמצא מחוץ לקיבוץ לפני שנהיה תושב. לדעתו, אם המבקש מחליף סטטוס מחברות לתושבות ללא תקופת צינון, אזי המקרה מהווה פתח לבקשות רבות אחרות בתוך הקיבוץ. חבר אחר הסביר שהכוונה שלנו בקבלת בני משק כתושבים היא שזו דרך נוספת לקליטה, ואילו במקרה הנדון, זו דרך לבדיקת יציאה. רוב חברי המזכירות היו בעד האפשרות לתת לדניאל להיות תושבת בהתחשב בסיבות שהוצגו במזכירות. **הוחלט:** היות ודניאל איננה חברת קיבוץ, המזכירות תאפשר לה להיות במעמד תושבת על-פי בקשתה למשך חצי שנה (כפוף לנוהלים של תושבות). ההחלטה התקבלה ברוב של 8 נגד 2 ונמנע אחד. אם לא יהיה ערעור על החלטה זו, התושבות תתחיל בראשון באוגוסט.

2) הצעה לסידורי שמירה מוגברים בכפר הנשיא (מזומנים: טוני ינטיס ולן וינטראוב)

טוני, לן וקולין הכינו דף הצעה למזכירות בנוגע לשמירה בקיבוץ.

טוני סקר את מצב הבטחון הפנימי בקיבוץ שנמצא בשפל בזמן האחרון. ישנן גיבות מרובות 2) מכוניות וטרקטורון וחלק מהשומרים הרשומים לא מתיצבים לשמירה. לן ציין את הבעיות במוכנות החברים לשמור על רכושם שהביטוי שלה גם במספר הזעום של חברים שהופיעו לכבות את השריפה שפרצה באבוקדו לפני שבוע.

דף ההצעה מתיחס לשעות בהן יהיה השער סגור, לחובות המוטלים על השומר בשעת השמירה ולאכיפת חובת השמירה.

המזכירות התייחסה לדף ההצעה וביקשה להוסיף מספר שינויים.

הוחלט: המזכירות מאשרת את דף ההצעה באופן עקרוני, כפוף להערות ולשינויים שיוכנסו לדף. הדף המתוקן יופץ לציבור בהקדם.

(3) הצעת היחידה למשאבי אנוש, שמקס מדר ירכז את צוות עובדי החוץ

שריטה הסבירה שעובדי החוץ בחרו בבחירות פנימיות את נציגיהם לצוות עובדי החוץ, ונבחרו מקס ושוש ס. הצוות מונה את: קולין, דורית חייט, שוש סולומון, מקס ושריטה. צוות עובדי החוץ שייך ליחידה למשאבי אנוש הממליצה על מקס לריכוז הצוות.

המזכירות אישרה פה אחד.

(4) תקנון רכב פרטי

התקנון הובא לאסיפה לפני למעלה משנה. באסיפה ביקשו חברים להכניס בו תיקונים, אך התקנון לא הוחזר לאסיפה ולקלפי לאחר השינויים. חברי המזכירות התבקשו לקרוא התקנון בשנית ולהעיר הערותיהם. הוחלט שלאחר מכן יובא התקנון לאישור המועצה.

סיכמה: צילה

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Life can be very cruel. Just in this very special week of celebration and joy our dear Pam succumbed to her long illness. Our hearts go out to the mourning family, who asked that none of the events planned for the week-end should be cancelled.
- * And so our 'children' have been arriving from far and near, some of them after an absence of many years. A warm welcome to all - I shall not mention names, as I may forget someone who should have been remembered.
- * Last week some 80 ex-chaverim arrived for a day of reunion and remembrance. It was rather exciting - perhaps even more for them than for us. "How the trees have grown" they said, and "so many new houses..." At the ceremony in the afternoon each one of them received a 'scroll', certifying that they had spent X years here. We meant it as a sort of 'gimmick', but they took it completely seriously, saying "We are going to frame it and hang it on the wall!". It seems that those early years of helping to establish the kibbutz had great significance for them.
- * If you feel especially tired and washed out this week, don't worry. The damp heat is really debilitating, and we are promised that it will continue for some days. Still, it could be worse. What with earthquakes, tidal waves and hurricanes in various parts of the world, we should not complain, I suppose.

SHABBAT SHALOM,

I N G E

	JAHREZEIT 8 Av (1968) - Mr. Yosef Wolfin 8 Av (1977) - Mrs. Jane Englesberg
---	--

We deeply regret to announce

the death of our veteran member

PAM MENDZIGORSKI

after a severe illness

MAZAL TOV

* HAPPY BIRTHDAY *

- 26.7.98. Vita Mendziqurski
Gil Collins
Renana Zolti
Albert Eliav
- 27.7. Annette Ma'ayan
Ro'i Ziv (David Ellman\Sha'ula Ellman - grandson)
- 28.7. Yael Nemenoff
Oded Z'vi Etham (Erenberg - grandson)
- 29.7. Z'vika Kornblit
Susan Schwartz
Orly Arnold
Li'at Goldberg
Maya Tenne
- 30.7. Etty Edelstein
Amos Nitzan
Ayelet Farchi (Waterman - granddaughter)
- 31.7. Udi Wagner
Merav Baldwin

** HAPPY ANNIVERSARY **

1.8. Betty Doari	29.7. Ruthie & Ronnie Barak
Nachman Englesberg	30.7. Chava & Emil Frank
Drah Knops	31.7. Chanita & Zohar Ben-David
Orly Lipschitz	1.8. Ayala & Ilan Shor
Yanai Collett	Rotem & Gil Beth
Ehud Ellman	
Stav Devons (granddaughter)	

THANK YOU - Both Yehuda and I were touched and very appreciative of the gift that we received on the occasion of our 25th wedding anniversary. With everyone thinking today that our Kibbutz atmosphere is disappearing, I feel there still lingers on something very special that I hope will never go away.

So all we can think of saying is a very big THANK YOU to the many people who bought us our present.

PAT & YEHUDA